

Співзасновники:

районна рада, районна державна адміністрація і колектив редакції

Майдан

Євроінтеграції – ТАК!

Безстрокова акція протесту прихильників євроінтеграції розпочалася на центральній площі Чорткова у неділю, 24 листопада, о 12-й годині. Вже котрий день поспіль цілодобово активно живе невеличке наметове містечко на майдані нашого міста, звучить патріотична українська музика, зорганізовується численна громада для підтримки хвилі Євромайданів, яка вирує всією Україною. Нагадаємо, розпорядження Кабміну про призупинення підготовки підписання угоди про асоціацію між Україною і ЄС викликало протести в Києві та регіонах України.

Слід зазначити, мітинги, як у перший день протесту, так і у всі наступні, проходять мирно, толерантно, без ганебних вигуків, партійних гасел і політичної символіки, лише з національною українською атрибутикою, прапорами України та Євросоюзу. Мітингуючи скандують: «Ми – за євроінтеграцію!». Лейтмотивом у виступах громадських активістів Чортківщини лише одне – незгода з прийняттям Кабінетом Міністрів рішення щодо припинення євроінтеграційних процесів. У підтримку дорослим усвідомлено, із далеким поглядом у майбутнє долучається щоразу все більше й більше молодь – студенти й учні всіх навчальних закладів району. Як бачимо, скрутне становище сьогодення накопило не лише в дорослих, а й у дітей. Вони чітко висловлюють свою

позицію не лише на майдані, а й у соціальних мережах, закликаючи всіх до активності за євроінтеграцію, бо знають як це – жити по-європейськи. «Хочемо справжньої культури життя завжди і в усьому: без корупції та замилювання правди й справедливості; нормального навчання, лікування та працевлаштування; чесності й прозорості в усьому; щоби наші батьки не гнули спини на чужині, заробляючи на прожиття ...» – говорить мітингуюча юнь. І попри заборони викладачів, вчителів і старших колег (бо, на жаль, і такий факт має сьогодні місце) молодь зупиняється не збирається, тому що все ще вірить, ні (!) – вже впевнена – слово молодого покоління має значну вагомість!

(Закінчення на 3-й стор.)

1 грудня – День працівників органів прокуратури

Шановні працівники і ветерани органів прокуратури!

Сердечно вітаємо вас із професійним святом! Встановлене Указом Президента України у 2000 році, це свято підтверджує важливість функціонування інституту прокуратури. Воно є проявом шани та поваги з боку держави до всіх, хто стоїть на сторожі конституційних прав та свобод громадян, виконує особливі функції, спрямовані на зміцнення державності й законності в країні.

Прокурорська діяльність завжди привертала до себе увагу суспільства. Тому стандартом прокуратури повинні бути не лише високий професіоналізм, а й бездоганні моральні якості. Від вас, вашої праці великою мірою залежить збереження політичної стабільності, громадянського миру та спокою, зміцнення законності та правопорядку, надійний захист суспільства і громадян від злочинності та беззаконня, дотримання прав і свобод людини.

Впевнені, що ви й надалі будете гідно виконувати покладені на вас повноваження, сприяючи розвитку України як демократичної й правової держави.

Бажаємо вам міцного здоров'я, щастя і благополуччя, творчої наснаги та наполегливості в досягненні благородної мети – забезпечення панування Права і Закону в ім'я Людини і зміцнення авторитету України.

Голова районної держадміністрації
С.КОБІС

Голова районної ради
В.ЗАЛИЩУК

Сумна річниця

Вшанування і визнання – як мірило демократії

Горять свічки на чорних мармурових плитах – як пам'яті окапини про ті страшні роки.

Страшні своєю жорстокістю, черствістю до мук людських. Земля зробила свій 80-й оберт і повернулася на висхідну – час, коли усю країну об'єднує пам'ять. Пам'ять про невимовний біль – смерть від голоду мільйонів людей, геноцид українського народу, терор проти української нації. Наприкінці листопада у точно визначену дату й годину мільйони вогників у вікнах людських осель засвідчують: ми – пам'ятаємо.

(Читайте на 5-й стор.)

Обереги

Многоліття парі голуб'ят

Вони брали шлюб позавчора, якраз на Пилипа, відбувши днем раніше заговини на передріздвяний Пилипівський піст.

Квапилися, бо ж знано: хто не встиг до цього дня вступити в шлюб, то, як кажуть у народі, потрібно молитися Богу та чекати нових м'ясиць. А молодій, між тим, зозуля щедро накувала вже вісімдесятку ще й один рік, молодому – 78 літ.

У вбранні молоді, як і годиться, домінують білі кольори: і кофтинка, й хустина. Наречений у строгому темному костюмі. Схвильовані та зосереджені – адже такий відповідальний крок: стають на спільний рушничок долі і в тім бажанні їх злучає Господь.

Детальніша розповідь – у нинішньому випуску "Посиденьок" на 7-й стор.

Позачергова сесія районної ради

Чортківщина – одногосно за ЄС!

У зв'язку із ситуацією, що склалася внаслідок призупинення процесу підготовки до укладання Угоди про асоціацію України з Європейським Союзом, на вимогу 41 депутата Чортківської районної ради її голова В.Заліщук скликав позачергову двадцять п'яту сесію найвищого представницького органу влади Чортківщини, яка відбулася 26 листопада ц. р.

Уже давно не було такої політично забарвленої сесії, не звучало палких промов депутатів, які одразу через гучномовці транслювалися на площу перед адмінбудівлею райради, як це відбувалося минулого вівторка. Мабуть, ще від подій пріснопам'ятної давнини далекого 2004-го.

Як тільки-но головуючий відкрив її роботу, до сесійної зали увійшла невелика група пенсіонерів з державними прапорами і стягами ЄС, тримаючи в руках плакати соціального змісту. Але якщо пікетами сивочолих наших співвітчизників уже нікого не подивуєш, то поява у залі кількох десятків молодих людей, теж обрмлених у синьо-жовті кольори, викликала у присутніх певне захоплення, адже побачене йшло абсолютно врозріз про усталене в суспільстві поняття про аполітичність сьогоднішньої нашої молоді.

А тепер щодо роботи самої сесії...

Передусім проект тексту звернення депутатів Чортківської районної ради щодо безумовного підписання Угоди про Асоціацію з ЄС зачитав заступник голови райради Л.Хруставка. Далі один за одним почергово

до слова просили керівники чи представники від депутатських фракцій, виступи яких зводилися до одного з наменника: Україні – місце серед спільноти вільних демократичних європейських держав і ніхто не вправі змінювати зовнішньополітичний курс держави, прописаний в її Основному Законі. Також виступаючи вносили ряд пропозицій у проект рішення і текст звернення. Зокрема, М.Мочульна (КУН) – змінити формулювання «необґрунтоване» розпорядження Кабінету Міністрів на «незаконне». М.Горбаль (ВО «Батьківщина») – створити з числа представників політичних партій, громадськості та молоді Координаційний комітет з узгодження відповідних дій, доки не буде підписана Угода. Депутат Д.Михайлецький («Наша Україна») – внести окремим пунктом звернення до Генпрокурора про порушення кримінальної справи проти Прем'єр-міністра України М.Азарова за ст. 365 («Перевищення влади або службових повноважень») Кримінального кодексу, оскільки виключно Президент і Верховна Рада визначають зовнішню політику держави. Інший представник «Нашої України» – депутат В.Дмитрів вважає, що якщо Угода не буде підписана, громадяни мають право на акції непокори. Депутат І.Віват (КУН) вніс сміливу пропозицію – на головній адмінбудівлі району поряд з Державним Прапором встановити синє полотнище ЄС. Голова депутатської групи

НРУ Т.Яблонь висловила за те, аби провести під стінами парламенту візну сесію Чортківської районної ради. Обурювався проявами актів насилля на Євромайдані у столиці найбільш поважний за віком депутат М.Кіт (ВО «Свобода»). Підтримує текст звернення і депутат О.Степаненко (УНП), попросивши своїх колег-депутатів утриматись від риторики, що може призвести до розпалювання національної ворожнечі, яку давно не сприймає цивілізована Європа. Звернувся до присутніх у залі не бути байдужими й висловити своє рішуче «Ні!» зупинці євроінтеграції депутат Л.Хруставка. А голова Асоціації сільських голів Чортківщини В.Шматко закликав усіх збиратися на Київ, що було зустрінuto бурхливими оплесками, і запропонував вислухати думку присутньої в залі молоді, виступи яких були зустрінуті не менш бурхливими оплесками.

Троє молодих людей, що зголосилися вийти до трибуни, щиро заявили, що сучасна молодь чудово розуміє: наш шлях – тільки на Захід. З Росією, яка нам завдала упорядок нашої трагічної історії стільки лиха, не може бути майбутнього. І просили керівників навчальних закладів «заплющити очі» на те, що діти мітингують, бо вони хочуть жити

в Європі. А ще запропонували усім не розходитися після сесії і стояти на площі, розбивати намети тощо.

Власне, усі озвучені депутатами пропозиції знайшли відображення у тексті рішення з даного питання і звернення (див. на 4-й стор.).

Й відродно, що у голосуванні в цілому всі, як один, 63 депутати, присутні на засіданні, були одностайними, а також домовились не закривати роботу сесії, доки не вирішиться питання з підписанням Угоди про асоціацію України з Європейським Співтовариством.

На сесії розглядалося й інше питання, яке вже тричі під час попередніх сесійних засідань депутати «провалили». А саме: про надання дозволу ДП «Укрспирт» (Марилівське місце провадження діяльності) на користування надрами з метою геологічного вивчення, в тому числі дослідно-промислово розробка прісних підземних вод. Як і на попередніх сесіях, дебати у залі знову нерідко сягали точки кипіння. В основному робився акцент на екології і поверненні Марилівського спиртозаводу статусу юридичної особи. Від імені колективу підприємства виступила юрист Олена Голованова, яка в емоційній формі повідала присутнім у залі, які наслідки матиме негативне рішення з цього питання. Депутат В.Наконечний, голова фракції ВО «Свобода» у райradі, яка на минулому засіданні не підтримала дане питання у повному складі, зазначив: зважаючи на те, що під загрозою виявилася зупинка роботи підприємства, де зайнято 170 мешканців району, вона змінила свою думку. Отож, при одному голосі «утримався», всі решта – «за» підприємство нарешті зможе зібрати повний необхідний

пакет документів для продовження своєї діяльності. На цьому 25-а сесія районної ради призупинила свою роботу.

Любомир ГАБРУСЬКИЙ
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Майдан

Євроінтеграції – ТАК!

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

У Чорткові створили спеціальний координаційний центр. Координаційна рада засідала 26 листопада, на ній було сплановано ряд подальших дій щодо проведення акцій протесту, організовано збір коштів для поїздки бажаючих у Київ на підтримку Євромайдану.

27 листопада близько 15-ї години площа перед пам'ятником Тарасу Шевченку наповнилась буквально за 15 хвилин великою кількістю мітингуючих. Офіційний початок – стоголосе роззвуння всією округою Державного Гімну України. І кожен із бажаючих мав можливість висловити на загал своє ставлення, бачення усього того, що відбувається по всій Україні. Й щоразу скандували гасла «Слава Україні – героям слава!», «Слава нації – смерть ворогам!», «Україна – в ЄС!», «Молодь за ЄС!». Студенти Чортківського вищого професійного училища

панувала й панує біла наметового містечка чортківчан.

Слід зазначити, 26 листопада відбулися позачергові сесії Чортківської районної та міської рад. Детальніше про рішення сесії районної ради читайте в окремій публікації сьогоднішнього номера нашої газети.

Тетяна ЛЯКУШ
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ,
Анни ЖУКОВОЇ

Подіум

Світ казки по-удінськи

До улюбленої нами етномайстерні «Куферок», що у Чорткові на вул. Залізничній, 23, у день Архистратига Михаїла – головнокомандувача всіх ангельських чинів – вранці загощило дитинство. Та так яскраво й соковито, так просто й вишукано водночас. Оселилося по стінах передпокою та центральної виставкової зали диво-ілюстраціями до найбільш знаних українською малечю казок заслуженого художника України Євгена Удіна. Й одразу здалося, що втопитися можна в широчіні отих бездонних очей казкових героїв, заблукати поміж стежок-доріжок їх мандрів...

У дитинства завжди неодмінно чисті й відкриті очі, барвистий та безмірний світ – добрий, довірливий, що манить і притягує без усялякого піару. Так і творчість нашого тернопільського гостя, зрештою, лиш та маленька частинка її, котру забажали й зуміли приїд-нести завсідникам «Куферка» його господарі, подружжя митців Ірини Вербіцької та

Володимира Шерстія. Несила охопити неохлопуване, на чому й наголосив у неформальному слові-представленні п. Володимир, виокремивши цифру, котра посяла шал у почуваннях присутніх: художником Удіним загалом проілюстровано понад півтисячі (!) видань. У пліні зустрічі колега гостя по пензлю, чортківський художник-графік Степан

Шевчук деталізує: «Це ж кілька тисяч малюнків!». Факультет книжкової графіки Львівського поліграфічного інституту ім. І.Федорова (нині Українська академія друкарства), більш як піввіку творчості, членство Національних спілок художників (спільноту її на теренах області заснував й очолював десяток літ) та журналістів (!) України, викладацька праця й понині на кафедрі образотворчого мистецтва Тернопільського педуніверситету ім. В.Гнатюка – ось кілька виокремлених життєвих віх митця. Однак присутні не мали наміру й спроби достоту зазирати в удінський життєпис: його грані виструнчилися зі слів й думок, котрі знай ронили та й ронили всі охочі, не стримуючи почувань душі від побаченого, збагненого, відчуженого. У такий спосіб й формувався його портрет.

То й насправду так: коли споглядаєш і зором прочитаєш знані казки в його, суто удінській інтерпретації, неодмінно втішаєшся-милюєшся їх національною колористикою. Он, та ж Лисичка чи Котик з Півником всуціль у вишиванках, коралях чи шароварах. Діло не тільки й не стільки в одязі, як у душі суто народному, в менталітеті українському, котрим наділені казкові герої. І звідкіля він у кровного донеччанина, що ним аж дихає кожна ілюстрація? Подивовувались тим на загал заступник керуючого справами – начальник відділу з гуманітарних питань виконавчого апарату районної ради Тетяна Яблонь, чортківська поетка Галина Грицьків, а «не лікар, який малює, а художник, який лікує» Олег Блажків до мовленого в унісон напівжартома-напівсерйозно ще й цілком резонно запропонував висунути Євгена Удіна до Верховної Ради, де так бракує українського духу.

«Це метр, людина, у якої є з чим іти до народу», – таке означення гостя по-блажківськи. Випромінювання позитивної енергетики побачив у представлених ілюстраціях історик-науковець і поет Ярослав Дзісяк, а професійний психолог, що вивчає креативні види мистецтва, Галина Шевчук відчула гостя художником космічним, від Бога, чия творчість не має меж ні в просторі, ні в часі. Передачу в малюнку найтонших порухів душі народу упіймала архітектор за фахом, керівник гурт-

ків ЦНТТДУМ Ярослава Дудяк, а студентка академії друкарства Ольга Добровольська нарекла старшого колегу по спільній alma mater «зіркою, до якої треба йти».

А між тим гість не приховував свого замилювання Чортковом – «краєм для художників», містечком надзвичайної краси вулиць, місцин та людей. Поцінував і знаних ним по тернопільських фотовернісажах чортківських супермайстрів, фотохудожників, бо неодноразово доводилося чути йому від очільника обласної організації НСФХУ Василя Бурми про найміцніший осередок фотомистецтва, «чортківський клан». «Приїжджайте до нас, малюйте і не пошкодуйте!» – так зреагував на почуте маститий фотомаестро Орест Лижечка, а його молодший колега Олег Марчак шанобливо й прихильно скинув перед гостем уявного капелюха.

Євген Удін принагідно «заробив» Грамоту за пропаганду українського художного мистецтва на теренах Чортківщини з рук начальниці відділу культури, туризму, національностей та релігій РДА Галини Чайківської, а прибула з ним на зустріч його Муза й дружина п. Людмила, методист по класу фортепіано Тернопільського музичного училища ім. С.Крушельницької, – прихильність присутніх своїх колишніх студенток: директора РБК ім. К.Рубчакової Йосипи Овод та наукового працівника районного краєзнавчого музею Ольги Чорпоти. І майже-майже під завісу зустрічі дві Ірини – дитячий бібліотекар Ірина Шеремета та господиня «Куферка» Ірина Вербіцька твердили в унісон: «Нехай наші діти виростають на удінських малюнках. Нехай він завжди залишається для дітей та дорослих добрим Санта Клаусом». І скажіть, хіба ж не символічно, що зустріч ця відбувалася в день найпотужнішої концентрації енергетики ангельських сил?

А він взяв та й розчухнув свого власного куферка, де видів мистецтва – не злічити (самих екслібрисів понад 500). Творить серія робіт до близького в часі 200-ліття Тараса Шевченка. І ще багато що. Й художник готовий загощити до нашого старого та привітного міста ще не раз зі своїм скарбом-дарунком...

Анна БЛАЖЕНКО
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Культуральні новини

«Бібліоміст» – у підтримку сільським бібліотекам

У минулому номері районки ми уже повідомляли про урочисті відкриття Інтернет-центрів у бібліотеках міста та сіл Чортківщини. Як зазначалося, таких книгозбірень, яких було залучено у програму «Бібліоміст», цього року у нашому районі – п'ять. Святкові заходи відбулися на початку минулого тижня у селах Шульганівка, Улашківці та в Чорткові, а у Звинячі та Джурині – у п'ятницю, 22 листопада. Журналісти районки розділили радість відкриття «електронного вікна у світ» із селянами й цього разу.

І хоча дійство було на одну й ту ж тематику, велося за майже однаковим сценарієм, та все ж організатори святка зуміли здивувати присутніх талантами, притаманними суто їхнім людям. У бібліотеці-філіалі с. Джурин, де господинею є Оксана Спринська, вокальний квартет дівчаток-вихованок місцевої музичної школи ніжними дівочими голосами виводив пісні, які закликають любити рідний край, Україну. Їх доповнював ансамбль бандуристів за участі вчителів того ж навчального закладу.

А у Звинячі бібліотекар Галина Шкрибайло залучила до концертних номерів переможців конкурсу «Звиняч має таланти», щоб і гості могли оцінити, наскільки талановиті хлопчики й дівчатка ростуть у селі.

Виступи заступника голови райради Любомира Хруставки, заступника керуючого справами – начальника відділу з гуманітарних питань виконавчого апарату райради

Тетяни Яблонь, начальників відділу культури, туризму, національностей і релігій РДА Галини Чайківської та ЦБС Оксана Колівко, гості з обласного центру – координатора проекту Марії Ростоцької, сільських голів Орести Блаженко й Надії Безушко та інших відзначалися щирістю, простотою, відкритістю. А директор ПАП «Дзвін» Василь Градовий, котрий як спонсор немало коштів доклав до відкриття Інтернет-центру у с. Звиняч, зазначив, що хочеться допомагати тим людям, які прагнуть щось робити і працюють, щоб свою мрію здійснити. От як у цьому випадку – проведення й безоплатного підключення до мережі Інтернет трьох комп'ютерів у сільській бібліотеці. Такі справи на благо громади об'єднують селян, роблять їх згуртованішими. «Впровадження й користування новітніми технологіями селянам ой як необхідно, це і «вікно у світ», і можливість здобуття знань, зрештою, й світові про себе розказати. І цю місію – популяризацію свого населеного пункту в світі через Інтернет, а також занотовування для нащадків історії села – повинні б виконувати сільські бібліотекарі», – поділився з громадськістю вартими уваги ідеями пан Градовий.

Оксана СВИСТУН
Фото автора

ПОСИДЕНЬКИ

Обереги

Многоліття парі голуб'ят

І то нічого, що перед вітарем каплички стаціонарного відділення територіального центру з обслуговування самотніх людей (геріатрії) у Пробіжні, де вони мешкають, молодята сиділи на стільцях. Були тут присутні всі невідмінні атрибути таких okazji: вишиваний рушник, дбайливо встелений на долівці, весільні свічі в обрамленні сніжно-білого тюлю, букетики на грудях наречених, дбайливо виготовлені медичною сестрою Лесею Дереш, корони, що скріплюють вінець. І, звісно ж, обручки, котрими обмінялися молодята, беручи одне одного за дружину та мужа й складаючи в тім довічну обітницю.

Отець Зеновій Пасічник – парох пробіжнянського храму, що сусідить з геріатрією, і, власне, духівник мешканців відділення,

так і наголосив, що вділяє таїнство шлюбу в такому закладі й людям такого віку вперше. Та це лиш засвідчує їх глибокі наміри, що осягають майбутність в житті не дочасному, а вічному.

За плечима у них купа пройдених літ. Олена Василівна Гринчак довгий час жила у с. Росохач, а до того, як втрапила до геріатрії, – у Чорткові. З рідних немає нікого, лиш племінницю сестри. Йосип Іванович Гнатишин зі с. Шманьківці, давно вдівець, одного з синів поховав, інший мешкає далеко-далеко – у Красноярському краї. Тепер ні він, ні вона не самотні, а злучені в одне ціле, бо дві долі згорнулися до купи, прихилилися серця. Тяжка праця, старість додали знемоги, та близькість душ тішить й зігріває.

Як і на кожному весіллі, шлюб засвідчували дружка й дружба – мешканці відділення Галина Богуцька та Іван Крижанівський, були й подарунки: отець вдарував Святе Письмо, доручивши чоловікові як главі сімейства застановлятися на тім читанні разом з дружиною. Було й традиційне щире та палке многоліття, по-родинному бажане й виспіване всім гуртом співмешканців геріатрії, присутніх на шлюбі. А що вже весільних пісень, коли молодят припрводжали до їх кімнати, злинуло з уст жіночого гурту, де прудко верховодила одна зі старожилів відділення Стефанія Міщій. Вона знай пророчила: «Многа літ проживаймо, процвітаймо, як рожевий цвіт!».

Були й цукерки, і весільні келихи з шампанським. А відкоровував та розливав той хмільний напій сам начальник територіального центру Роман Данильчак – ну чистісінько як весільний староста. Та ще й підсолоджував не менш хмільними словами зичень молодим щонайперше здоров'я, а відтак злагоди й многоліття. В унісон йому твердила, по-материнськи чи то по-дочірньому пригортаючи стареньких молодят-голуб'ят, господиня геріатрії Ольга Стефанів. А медсестра Осипа Строчка не втомлювалась бажати тепла – видимого й відчутного, котрого так потребує старість.

То був їх день – молодят, що ступили на спільний рушник долі. Стареньких людей, котрі є не лише уособленням наших батьків, а й генотондом, совістю нації. І – нашими одвічними оберегами. Та водночас – і святковий день для всієї спільноти старечого дому у Пробіжні, що й засвідчила святочна знімка на згадку.

Хобі

«Валютний запас» учителя

Гривні й злоті, крони і рублі, марки та карбованці. Всілякі гроші, котрі «ходили» тут, на Галичині, упродовж цілої епохи, «осіли» у збірку вчителя-пенсіонера Мар'яна Старовського.

Мар'ян Павлович, у котрого за плечима не один десяток літ педагогічного стажу і через чий руки (а вірніше – розум та навчительство) перейшло, мабуть, дві третини нинішніх чортківців зрілого віку, збирав ті зразки грошових купюр не з колекційною метою, хоча й те, без сумніву, було б цікаво. Він збирав їх з метою вивчення, якими ж грошима користувалися наші земляки за різних часів. Виявляється, спектр той доволі широкий.

Розповідає: коли працював у ЗОШ № 7, мав географічний кабінет. Та такий, що переймати досвід приїздили колеги-вчителі з Тернополя й усієї області. Один зі стендів гласив: «Історичні пам'ятки нашого краю». Там і віднайшли собі місце зразки грошових

знаків, до збору котрих активно долучалися й учні.

– Цілих 143 роки у нашій краї панувала Австро-Угорщина, – констатує вчитель факт вже давненько поминулої історії. – За цей час, погляньмо, тільки у Чорткові побудовано будинок окружного суду Галиції – нині інститут підприємництва і бізнесу ТНЕУ, залізничний вокзал, прокладено залізничну лінію Тернопіль-Заліщики, на якій лежить і станція Чортків, і церкви, й школи. Між іншим – так само Божий храм (1794 року) та школу, якій наступного року минає 100 літ, у моєму родинному селі Стара Ягільниця...

Ось вони, корони (крони) Австро-Угорщини – 10, 20, 100 і навіть одна. Так само превалюють

і польські злоті, що й не дивно – адже панування Польщі теж позначено на скрижах історії Галичини. Купюри солідні – 50, 100. Кредитний білет номіналом 5 рублів часів царської Росії

датований 1909 роком. А ось купюра цілкови́то незнайомо – «1000 рублей Азербайджанської советської республіки», котра «имеет хождение наравне с российскими денежными знаками», рік випуску – 1920-й. І як то вона втрапила на наші терени? Вертикально видовжені купюри із написом «Государственный казначейский билет СРСР» номіналом «пять рублей» та «один рубль», випущені 1947 року. То гроші довготривалого радянського періоду. І накінець перші гроші незалежної України, її тимчасова валюта – купуно-карбованці 1992 року випуску.

У переліку відсутня згадка про гроші-свідки ще одного окупаційного режиму галицьких земель в часі Другої світової війни – німецькі марки. Вони не витримали випробування часом і «осіли» в чийсь колекція – адже п. Старовський упродовж років не скупився на своє зібрання, охоче роздаровуючи раритети колекціонерам.

Раритети

Телефонний ...путівник!

Подивовані? Не переймайтеся, це насправду так. До манливої мандрівки у часовому зверненні майже на століття назад нестримно кличе один з раритетів ексклюзивних колекцій мешканця Чорткова і давнього друга та прихильника районки Богдана Пригара. Те, що цей комунікабельний чоловік надзвичайно любить копіюватися у старовині й неодмінно «видобуває» звітлія щось креативне, звано давно й багатьма.

Перед нами – телефонний довідник польською мовою, датований 1927 роком. На титульній сторінці заголовком повідомлено про перелік абонентів львівської, бориславської та дрогобицької мережі «Польської акційної спілки телефонічної». Поміж сторінок надбудуємо й назву нашого старого галицького містечка над Серетом. А за нею – довгенька низка абонентів. І з-поміж тих повідомлень можна дізнатися чимало цікавого й пізнавального.

Те, скажімо, що, як і належить, на пору були телефонізовані староство, представництво окружного суду, міський уряд («комісар міста»), «експозитура поліційно-слідча».

А «електровня міська» знаходилася, як і аж до 80-х рр. минулого століття, на вул. Сонячарній, майже навпроти нашої редакції. Або що

на вул. Шкільній діяла «фабрика горілки й лікеру», а на вул. Ринок – «фабрика лікеру й рому» (уявляєте, аж дві місцевого розливу!). «Млин турбіновий та валковий» був прописаний за двома власниками (вулиці не зазначено), «синдикат рольничій Подольський» мав аж два номери телефонів, а от «мешкання» його директора знаходилося на Вигнанці (щоправда, не зазначено: Горішній чи Долішній). «Гуртовних склепів» та складів – кілька, переважно на вул. Ринок. Як і належить, був телефонізований «колійовий дворець», тобто залізничний вокзал, а ще – шпиталі, тобто лікувальні заклади. Кілька телефонів мав «уряд поштовий і телеграфічний»: начальник, «надзор телеграфу і телефону» (на вул. Глибокій), «надання і одбирання» телеграм». Як і нині, з усього видно, не бракувало банків та аптек, бо у переліку телефонів надбудуємо і те, й інше. З-поміж власників персональних телефонів найбільше адвокатів. Телефонізовані були вулиці Міцкевича (нинішня С.Бандери), Зелена, Шевська (Мельника), Колійова (Залізнична), Ринок, Шкільна, Шпитальна (Пігута), Собеського (?), Носса.

Загалом у тім переліку зазначено 51 абонента. Це доволі багато порівняно з іншими містами й містечками, скажімо, Бучачем чи Підволочиськом, Заліщиками чи Збаражем, що й засвідчує неминаюче з плином часу реноме Чорткова.

Що б це значило?

Засоромилась морквиця, наша красна дівця

Яких лишень чудасій не припідноситься природома́тинка! Ось і таку моркву вибагливих форм виокремила зі свого цьогорічного врожаю на грядці одна із наших читачок. Подивувалася й запропонувала оприлюднити те диво на огляд та обговорення всіх небайдужих і дотепних: хто що угледить. А як вам?

Ведуча сторінки Анна БЛАЖЕНКО
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Церковний комітет і парафіяни с. Нагірянки щиро і сердечно вітають отця Романа ШЛАПАКА з Днем Ангела.

Своє життя Ви присвятили Богу, Обрали нелегку священничу дорогу. Тож хай у всьому Господь помагає, Силу й насагу весь час посилає. І Ви, добрий пастир, на землі з нами, Ревно ведете нас Божими стежками.

Нехай Ваше слово над миром витає І у серцях вірних добром проростає. Найбільше бажаєм здоров'я міцного, Без нього не милі всі наші діла, Щоб квітом стелилась життєва дорога, І шана до Вас з кожним роком цвіла. Хай радість приносить Вам кожна година, Від горя хоронить молитва свята, Щасливою хай буде Ваша родина На весь вік, на многії і благії літа!

Вірні парафії Св. Архистратига Михаїла сіл Долина та Шульганівка щиро і сердечно вітають з Днем Ангела мудрого наставника, дбайливого господаря, доброго пароха – всесечесного отця Романа ГОНЧАРИКА.

З Днем Ангела – прекрасним святом Вітаємо Вас, отче, всім селом, Дарів небесних зичим пребагато Й земного щастя молимо для Вас. Хай Ваше добре й дороге ім'я Як символ миру буде поміж нами, Хай на родину ласки всі зсилають

Пречиста Діва й Трійця Пресвята. Щоб в Божій ласці довго Ви прожили На многії і благії літа.

Щиро вітаємо з 55-річчям шанованого нами начальника, добру та працелюбну людину Петра Анатолійовича БРОВКА.

Нехай рікою щастя плетється, В родині гарно все ведеться. І серце хай не знає болю На довгий вік і світлу долю. І ще любові щиро зичим, Здоров'я, квітів і краси, І літ щасливих до сторіччя, Усіх гараздів з роси й води.

З повагою – колектив магазину "Будівельник".

30 листопада святкуватиме свій сьомий День народження Євгенчик ТОКАЛЬСЬКИЙ.

Любий синочку, наша Ти втіхо, Іскрися здоров'ям, дзвіночками сміху. Щоб радість і щастя Тебе обняли, Щоб Ангели Божі Тебе берегли. Хай промінчик сонця, Як Ангелик з неба, Прилетить і сяде Тобі на плече, Хай за нас обніме і ніжно поцілує, Щоб Ти відчув, як ми любимо Тебе.

З любов'ю – батьки, сестричка та дідусь з бабусею.

Щиро вітаємо з ювілеєм секретаря Босирівської сільської ради Галину Іванівну ВЕЛИЧЕНКО.

Всю доброту, яка існує в світі, Всю радість, що живе поміж людей, До ніг ми прихляємо сьогодні, Святкуючи Твій світлий ювілей. Хай квітнуть дні яскравим цвітом І будуть в них сердечність і тепло,

Щоб у житті було чому радіти, А смутку щоб ніколи не було, А ще ми всі Тобі бажаєм Щастя земного, здоров'я міцного, Поваги від людей, любові від дітей. Хай Бог милосердний з високого неба Дарує усе, чого Тобі треба, А Матінка Божа – Цариця Свята Дарує щасливі та довгі літа.

З повагою та любов'ю – колектив Босирівської сільської ради та друзі.

Сердечно вітаємо з Днем народження прекрасного керівника, чуйну людину, директора ПАП "Полівець" Мирослава Івановича ЧИРА.

Нехай нива щедро колоситься, Здоров'я міцніє, а трудові успіхи примножуються. Хай ладиться скрізь: на роботі, в родині, Щоб радісний настрій у серці не згас, Хай доля дарує Вам довгі літа, А в серці завжди хай живе доброта.

Власники земельних паїв с. Джурин.

Щиро і сердечно вітаємо з Днем Ангела отця Романа ШЛАПАКА, пароха с. Нагірянки.

З Днем Ангела, отче, ми щиро вітаємо, Здоров'я, миру, спокою, добра Вам бажаєм.

Бажаємо ще довго і вірно служити Богові і людям, щирих ласк від Ісуса Христа, Сімейного щастя, радості від духовної праці. Зичимо Вам безмежної Божої любові, Пречиста Діва Марія від бід і нещастя завжди береже, Здоров'я міцного ми щиро бажаєм, А многа літ хай Всевишній зішле.

З повагою та християнською любов'ю – церковний хор церкви Успіння Пресвятої Богородиці с. Нагірянки.

Щиро вітаємо з Днем Ангела дорогого чоловіка, батька, дідуся Романа Павловича ШЛАПАКА.

Нехай Вас Бог благословляє І від людей Вам буде шана, Хай щедро матінка-земля Дає насагу Вам щорання. Живіть щасливо сотню літ На втіху всієї своєї родині;

Хай Бог Вас береже від бід У нашій славній Україні. Хай Ангел Ваш на іменни Здійснить усі Ваші бажання, Несе щастя щохвилини, Успіх й процвітання, Радістю життя вквітає І додасть здоров'я, Мудрістю благословляє, Добром і любов'ю!

З любов'ю і повагою – дружина, доньки, зяті, онуки.

Найтепліші вітання, найщиріші побажання з нагоди ювілею дорогій Галині Петрівні ОЗОЗІ зі с. Ягільниці.

Для Вас сьогодні – посмішки, вітання, Яскравих квітів ніжна розмаїть. Найкращі, найщиріші побажання, Що йдуть від серця нашого, прийміть. Хай усмішкою завжди квітне настрої, Даруючи натхення і тепло, І стане кожний день прекрасним, Щоби на серці сонячно було. Ми хочем радості і щастя побажати, І неба чистого, як волошковий цвіт, В житті ніколи прикрощів не знати, Здоров'я зичимо міцного на сто літ! Нехай світлою буде життєва дорога, Опіка і ласка від Господа Бога, А Матінка Божа – Цариця Свята, Дарує щасливі і многії літа.

З повагою – друзі.

Полівецька сільська рада щиро вітає із Днем народження директора ПАП "Полівець" Мирослава Івановича ЧИРА.

Прийміть у цей день вітання найкращі, Бажаємо миру, здоров'я і щастя, Щоб лихо й хвороби Вас обминали, Зозуля сто років життя накувала. Хай легко прощається, добре живеться, Все вміється, все удається, Чистого неба, радості в хаті, Будьте завжди веселі, щирі й багаті.

Хай Бог здоров'я Вам дає, А Мати Пречиста завжди береже.

Щиро вітаємо із 55-річчям дорогу матусю Анну Степанівну КАРАБІН.

Нехай Вам завжди усміхається доля, Несуть тільки радість з собою роки. Хай щастя й здоров'я не зрадять ніколи, Хай збудуться мрії, бажання, думки. Щоб проліском ніжним життя Ваше квітло, Весною буяла в душі доброта. Радості, добра Вам і чистого неба Та просто людського тепла. Нехай Ісус Христос Вас береже, Ангел-Хоронитель за руку веде, Матінка Божа Свої Ласки зсилає, Ангельський хор "Многа літа" співає.

З повагою та любов'ю – мама, чоловік, доньки Оля і Оксана, зять Андрій.

Щиро вітаємо з 65-річним ювілеєм, який вона святкуватиме 2 грудня, дорожу дружину, матусю, бабусю, прабабусю, сваху Марію Іванівну ЯВНУ зі с. Коліндани.

Летять літа, мов бистрі води, І не вернути їх назад, А нам не віриться сьогодні, Що Вам уже – 65. Хай нових днів ще буде безліч, Без ліку щастя і пісень, Прийміть вітання найщиріші

В цей світлий ювілейний день. Здоров'я, щастя зичим не на рік, На все життя бажаєм його щиро, Щоб радісним і довгим був Ваш вік, З добром, любов'ю, спокоєм і миром.

З любов'ю – чоловік Михайло, донька Оля, зять Володя, онуки Наталя, Таня, Павло, правнучка Катруся, свати.

Колектив Чортківської музичної школи вітає з ювілеєм Катерину Яківну ЯВНУ.

Добра і радості бажаєм, Здоров'я Вам на всі літа, Хай сонце весело Вам сяє І квітне в серці доброта. Хай світять Вам життєві долі, Хай обминає Вас журба, Бажаєм Вам на видноколі Блаженства, миру і добра.

Подарунки від Святого Миколая

Софійка СУХА, 11 років, та Оксана ЮРКЕВИЧ, 10 років.

КУПОН

Я голосую за

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА ТИЖДЕНЬ	СУБОТА 30 листопада -2 ... +2	НЕДІЛЯ 1 грудня -3 ... +2	ПОНЕДІЛОК 2 грудня -1 ... +2	ВІВТОРОК 3 грудня -4 ... +1	СЕРЕДА 4 грудня -3 ... +1	ЧЕТВЕР 5 грудня -2 ... 0	П'ЯТНИЦЯ 6 грудня -2... 0
----------------------------------	--	--	---	--	--	---	--